

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 september 2026

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van economisch recht, teneinde
zelfstandigen en micro-ondernemingen
een herroepingsrecht toe te kennen bij buiten
verkoopruimten gesloten overeenkomsten**

Amendementen

Zie:

Doc 56 **1211/ (2025/2026):**

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Thémont en de heer Prévot c.s.
- 002: Amendementen.
- 003: Advies van de Raad van State.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 septembre 2026

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code de droit économique,
visant à octroyer
aux travailleurs indépendants et
aux microentreprises un droit de rétractation
pour les contrats conclus hors établissement**

Amendements

Voir:

Doc 56 **1211/ (2025/2026):**

- 001: Proposition de loi Mme Thémont et M. Prévot et consorts.
- 002: Amendements.
- 003: Avis du Conseil d'État.

04439

Nr. 4 van mevrouw **Thémont** en de heer **Prévot**
(subamendement op amendement nr. 1)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1.8/2 van het Wetboek van economisch recht de woorden “(b) iedere onderneming waar minder dan tien personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal 2 miljoen euro niet overschrijdt;” weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt tot een betere afbakening van het begrip “micro-onderneming”, door rekening te houden met het advies van de Raad van State (opmerking 4.2).

Aldus moet elke van de volgende organisaties worden begrepen als micro-onderneming:

(a) iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent;

(b) iedere vennootschap of onderneming die voldoet aan de definitie van een micro-onderneming in artikel 1:25 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.

Aangaande de inleidende zin van het voorgestelde artikel 1.8/2 van het WER (“Onverminderd artikel 1.8 is de volgende definitie van toepassing op boek VI, titel 4, hoofdstuk 2, afdeling 5”) wordt verduidelijkt dat geen gevolg wordt gegeven aan opmerking 6.1 van de Raad van State, die stelt dat de voorgestelde regeling meer op haar plaats oogt in titel 3/1 van het WER (“Overeenkomsten gesloten tussen ondernemingen”) dan in titel 4 ervan met betrekking tot de verboden praktijken.

De keuze voor boek VI, titel 4, hoofdstuk 2, van het Wetboek van economisch recht is immers bewust en vloeit voort uit een relevant geachte aanbeveling van de FOD Economie:

“De FOD Economie vindt daarnaast dat deze bepaling niet kan opgenomen worden in de bepalingen die de bescherming van de consument beogen (Titel 3. Overeenkomsten met consumenten), maar dat een gelijkaardige bepaling beter kan ondergebracht worden in de oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen (Titel 4, Hoofdstuk 2. Oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen).

N° 4 de Mme **Thémont** et M. **Prévot**
(sous-amendement à l’amendement n° 1)

Art. 2

Dans l’article 1.8/2 proposé du Code de droit économique, supprimer les mots “(b) toute entreprise qui emploie moins de dix personnes et dont le chiffre d’affaires annuel ou le total du bilan n’excède pas 2000000 d’euros;”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à mieux délimiter la notion de “microentreprise”, en tenant compte de l’avis du Conseil d’État (observation 4.2).

Dès lors, la microentreprise doit s’entendre comme chacune des organisations suivantes:

(a) toute personne physique qui exerce une activité professionnelle à titre indépendant;

(b) toute société ou entreprise qui répond à la définition de microsociété de l’article 1:25 du Code des sociétés et des associations.

Par ailleurs, en ce qui concerne la phrase liminaire de l’article 1.8/2 proposé du CDE (“Sans préjudice de l’article 1.8, la définition suivante est applicable au livre VI, titre 4, chapitre 2, section 5”), il est précisé qu’il n’est pas donné suite à l’observation 6.1 du Conseil d’État, selon laquelle le dispositif proposé trouverait mieux sa place dans le titre 3/1 du CDE, portant sur les contrats conclus entre entreprises, que dans le titre 4 du CDE qui porte sur les pratiques interdites.

En effet, le choix du livre VI, titre 4, chapitre 2, du Code de droit économique est volontaire et ressort d’une recommandation, qu’on estime pertinente, du SPF Économie:

“De FOD Economie vindt daarnaast dat deze bepaling niet kan opgenomen worden in de bepalingen die de bescherming van de consument beogen (Titel 3. Overeenkomsten met consumenten), maar dat een gelijkaardige bepaling beter kan ondergebracht worden in de oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen (Titel 4, Hoofdstuk 2. Oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen).

(...) Het buiten de verkoopruijnte aanklampen van ondernemingen om hen overeenkomsten te doen sluiten die ze in normale omstandigheden niet zouden sluiten, kan immers als een agressieve marktpraktijk beschouwd worden ("démarchage agressif")."

(...) Het buiten de verkoopruijnte aanklampen van ondernemingen om hen overeenkomsten te doen sluiten die ze in normale omstandigheden niet zouden sluiten, kan immers als een agressieve marktpraktijk beschouwd worden ("démarchage agressif")."

Sophie Thémont (PS)

Patrick Prévot (PS)

Nr. 5 van mevrouw **Thémont** en de heer **Prévot**
(subamendement op amendement nr. 3)

Art. 4 (*nieuw*)

In het voorgestelde artikel VI.109/9, van het Wetboek van economisch recht de volgende wijzigingen aanbrengen:

a) de woorden “VI.64, VI.65 en VI.68” vervangen door de woorden “VI.64, VI.65, VI.68, VI.71, § 4, 1°, en VI.71, § 4, 2°, c)”;

b) het artikel aanvullen met een tweede lid, luidende:

“De van toepassing verklaarde bepalingen van titel 3, hoofdstuk 3, van dit boek moeten zo worden gelezen dat de term “consument” in voorkomend geval ook wordt gelezen als “micro-onderneming”.”

VERANTWOORDING

Dit amendement geeft gevolg aan de tweede opmerking in punt 6.1 van het advies van de Raad van State.

Om verkeerde interpretaties te voorkomen, wordt verduidelijkt dat de artikelen VI.71, § 4, 1°, en VI.71, § 4, 2°, c), van het Wetboek van economisch recht niet van toepassing zijn op de buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten tussen twee ondernemingen wanneer het voorwerp van die overeenkomsten niet tot het domein van de hoofdactiviteit van de benaderde onderneming behoort en de benaderde onderneming een micro-onderneming is.

Overeenkomstig voetnoot 2 van het advies van de Raad van State wordt voorts verduidelijkt dat de van toepassing verklaarde bepalingen van titel 3, hoofdstuk 3, van het WER zo moeten worden gelezen dat de term “consument” in voorkomend geval ook als “micro-onderneming” moet worden gelezen. Daardoor zullen de in artikel VI.66, §§ 2 en 3, van het WER vervatte machtigingen aan de Koning betreffende bepaalde ongevraagde bezoeken en excursies, ook gelden voor micro-ondernemingen, hoewel in de tekst aangaande die machtigingen enkel sprake is van “consumenten”.

N° 5 de Mme **Thémont** et M. **Prévot**
(sous-amendement à l’amendement n° 3)

Art. 4 (*nouveau*)

Dans l’article VI.109/9, proposé, du Code de droit économique, apporter les modifications suivantes:

a) remplacer les mots “VI.64, VI.65 et VI.68” par les mots “VI.64, VI.65, VI.68, VI.71, § 4, 1° et VI.71, § 4, 2°, c)”;

b) compléter cet article par un deuxième alinéa rédigé comme suit:

“Les dispositions rendues applicables du titre 3, chapitre 3, du présent livre, doivent être interprétées en ce sens que le terme “consommateur” doit, le cas échéant, également être interprété comme microentreprise.”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à donner suite à la seconde observation figurant au point 6.1 de l’avis du Conseil d’État.

Afin d’éviter toute interprétation erronée, il est précisé que les articles VI.71, § 4, 1° et VI.71, § 4, 2°, c), du Code de droit économique ne sont pas rendus applicables aux contrats conclus hors établissement entre deux entreprises lorsque l’objet de ces contrats n’entre pas dans le champ de l’activité principale de l’entreprise sollicitée et que l’entreprise sollicitée est une microentreprise.

Par ailleurs, conformément à la note en bas de page 2 de l’avis du Conseil d’État, il est précisé que les dispositions rendues applicables du titre 3, chapitre 3, du CDE, doivent être interprétées en ce sens que le terme “consommateur” doit, le cas échéant, également être interprété comme microentreprise. Ceci permettra, notamment, d’assurer que les habilitations au Roi prévues à l’article VI.66, §§ 2 et 3, du CDE, pour certaines visites non sollicitées et excursions, s’appliqueront également aux microentreprises, dès lors que ces habilitations ne visent que des “consommateurs”.

Sophie Thémont (PS)
Patrick Prévot (PS)